

SPERANȚA

Mai 2018, Anul 5, Nr. 50

BINE AI VENIT ACASĂ

Teofil Ciortuz

DESPRE CINSTEA DATĂ CELOR CREDINCIOȘI

Ioan Bușan

COMUNICAT

Viorel Iuga

Mărturie

Lenuța Neacșu

TOTUȘI...

Tudor Popescu

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură (Marcu 16:15)

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT NOU: Romanian Speranța Association Inc.
National Australia Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

MOTTO:

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui
Cristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru
arătarea și împărăția Sa:*

*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și
ne la timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată
blândețea și învățătura.*

*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să
sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile
să audă lucruri plăcute și își vor da învățători
după poftele lor.*

*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite.*

*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă
lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.*

2 Timotei 4:1-5

UNITATEA CREȘTINĂ NU SE FACE, CI SE...

Păstor Daniel Brânzei

Tot aud că trebuie „să ne unim în Christos”.

Putem noi însă să facem aceasta? Este în puterile
și în responsabilitatea noastră? Nu cred. Singurul lucru pe care-l
putem noi face este să „păstrăm unirea Duhului”. Unitatea
credincioșilor este o lucrare supranaturală săvârșită de energiile
dumnezeiești. Citiți iar Ioan 17 și veți vedea că Fiul o dorește,
Tatăl o decide și Duhul Sfânt este cel care o realizează.

*„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în
Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu
M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca
ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei și Tu în Mine –
pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că
Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine. ... Eu le-am
făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru
ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu să fiu în ei”
(Ioan 17:22-26).*

Dacă ar fi putut fi realizată de noi, unitatea creștină n-ar mai fi
fost subiect de discuție între Isus Cristos și Tatăl ceresc!

Unitatea creștină nu este nici instituțională și nici organizațională,
ci organică în natură, asemenea mădurelor dintr-un trup. Ea se
țese acum supranatural între toți cei născuți din Dumnezeu și se
va desăvârși când vom fi cu Cristos în slavă. Pentru a o identifica,
apostolul Pavel folosește pretutindeni în scrierile sale expresia
„în Cristos”. Nu există unitate decât pentru cei care sunt încă de
pe acum în Cristos.

Singurul lucru pe care-l putem face noi în privința unității creștine
nu este s-o facem, ci să n-o desfacem!

*„...și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii”
(Efeseni 4:3).*

*„...până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului
lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii
plinătății lui Cristos” (Efeseni 4:13).*

*„Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici
slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască,
fiindcă toți sunteți una în Cristos Isus” (Galateni 3:28).*

O unire instituțională ar reuși doar să pună împreună „pleava”
din Biserici, pentru că grâul este deja una în planul superior al
trăirii dumnezeiești. O unire instituțională ar reuși doar să
prăbușească iarăși creștinismul în planul intrigilor și mașinațiilor
politice naționale și internaționale ale trăirii în firea
pământească.

Unitatea creștină nu trebuie formată de noi, ci doar manifestată
în slujirea creștină și în felul în care fiecare mădular îngrijește și
este îngrijit de celelalte în ansamblul trupului lui Christos.

BINE AI VENIT ACASĂ

(La Cina Domnului, predica lacrimilor)

Păstor Teofil Ciortuz

„În ziua aceea vei zice: «Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit și M-ai mângâiat!»”.

Mi-a spus cineva mai zilele trecute:

„Aș veni la voi la Biserică, dar voi, românii, sunteți la patru ace; eu n-am costum, n-am cravată...”. Asta să fie o problemă...? Că noi suntem la costum și ei nu? Să deschidem larg ușile și ei să vină... Pentru că Dumnezeu nostru este un Dumnezeu al îndurării. El primește și nenorociți care nu-s la patru ace, primește păcătoși cărora le dă iertarea, și mesajul meu de astăzi este: **„Cina Domnului este pentru oamenii iertați”**. Oameni iertați de Dumnezeu... *„Ferice de cel cu fărădelegea iertată și păcatul acoperit. Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea”*. Pentru astfel de oameni este Cina Domnului.

Știm că Billy Graham a avut 5 copii, trei fete și doi băieți. Una din fete, Ruth, și-a mărturisit public viața. Ea a crescut ca și ceilalți frați și surori ale ei, într-o familie de om vestit, lucrător al lui Dumnezeu. Copiii aceștia, ca orice copii ai păstorilor, sunt priviți ca într-un bol de sticlă. Ruth, la 11 ani, l-a primit pe Domnul. Era în anii '60, '70, vremea nebuniei hippy, dar ea nu a avut probleme cu droguri, alcool, s-a păstrat curată, afară din lumea păcătoasă, s-a păstrat pentru Dumnezeu. S-a căsătorit devreme, dar, după 19 ani de căsătorie, soțul i-a fost necredincios și, după luni întregi de consiliere, s-au despărțit. A rămas singură cu trei copii. A cunoscut un bărbat văduv și, în grabă, s-au căsătorit, neținând seama de sfaturile mamei care-i spunea să nu se grăbească, să-l cunoască mai bine. Billy Graham o sună din Japonia și-i spune: *„Nu te grăbi, vrem să-l cunoaștem și noi”*. Nici chiar copiii ei nu au fost de acord cu această căsătorie. Dar Ruth, într-un ajun de Anul Nou, s-a căsătorit și mai târziu a spus: *„În 24 de ore am știut că am făcut o mare greșală”*. Cam în 5 săptămâni a trebuit să fugă de la el. A dat telefon la părinți și a spus: *„Vin acasă...”*. Două zile i-a luat drumul cu mașina, America-i lungă, lată, și pe drum întrebările se înmulțeau: *„Cum mă va primi tata acasă, l-am făcut de râs, am făcut numele familiei noastre de râs...”*. Dar când a ajuns acasă, la poarta casei, tatăl ei o aștepta acolo. A îmbrățișat-o și i-a spus: *„Bine ai venit acasă”*. În camera ei o aștepta un buchet de flori și o scrisoare cu aceleași cuvinte: *„Bine ai venit acasă”*. Ruth a spus: *„Tata nu a fost Dumnezeu, dar, în ziua aceea eu L-am văzut pe Dumnezeu în el, cum mă primește și pe mine”*.

Și eu, când mă uit la dumneavoastră, mă gândesc că, nu un om, un evanghelist sau păstor a spus: *„Bine ați*

venit acasă”, ci Dumnezeu ne spune. Dar nu știe Dumnezeu ce am făcut, nu știe el păcatele noastre ale tuturor?

Dumnezeu la știe, și totuși mi-a spus și mie, și nouă: *„Bine ai venit acasă”*. De ce?! Pentru că Dumnezeu abia așteaptă să ne ierte. Avem un Dumnezeu care iartă, Tatăl vrea să ierte. *„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână”*. *„Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine...”*, cum să nu fii? Cu un copil așa de rău, păcătos, netrebnic, murdar... Cum să nu fii supărat...? Dar mânia Ta s-a potolit. Cum s-a potolit, de ce? Pentru că la cruce Dumnezeu L-a lovit pe Fiul Său și mânia Lui s-a potolit; m-ai mângâiat, acum problema s-a rezolvat.

Dumnezeu ne vrea iertarea, Domnul Isus a plătit pentru iertarea noastră, Duhul Sfânt ne convinge și întreaga Sfântă Treime lucrează la iertarea noastră. Iertarea este posibilă și este promisă, dar cu o condiție. Condiția este să venim la Dumnezeu așa cum fiul risipitor s-a întors acasă la tatăl său, să mărturisim așa cum el a mărturisit: *„Tată, am păcătuit”*, iar El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. Masa Domnului este pentru oameni care și-au mărturisit păcatul și au primit iertarea. Dar ne mărturisim noi cu adevărat păcatele, sau mândria ne împiedică. Nimeni nu spune: *„Doamne, nu știu să mă port cu soția mea”*. Credeți că toți bărbații sunt gentlemen? Nu, dar nu vrem să recunoaștem. E vreun bărbat să recunoască: *„Doamne, iartă-mă că ochii-mi fug și-n mintea mea este numai nenorocire”*. Nu, mai degrabă nu recunoaștem. Cineva să spună că... limba lui se înalță până la Cer... nici vorbă de așa ceva. Păcatele ne sunt iertate când le mărturisim: *„Atunci Ți-am mărturisit fărădelegea mea și nu Ți-am ascuns păcatul meu...”*. Biblia spune că cine-și ascunde fărădelegea nu propășește.

Păcatele sunt iertate prin pocăință, când ne pocăim: Fapte 3:19. Ne mărturisim păcatele, ne pocăim și ne lăsăm de ele: *„Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând”* (Isaia 55:7). Iertarea este de asemenea legată de iertarea semenului. *„Dar, dacă nu*

iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre”(Matei 6:15). Cina Domnului este pentru oamenii iertați care au iertat.

Suntem la cina Domnului și stăm înaintea lui Dumnezeu. Să ne întrebăm: „Doamne, este ceva în viața mea ce nu ai iertat? Este ceva?”. Și dacă Duhul lui Dumnezeu ne amintește de ceva ascuns, ne cercetăm, ne verificăm, strigăm la Dumnezeu pentru iertare, curățire. Sângele Domnului Isus Cristos ne curățește de orice păcat. Aceasta înseamnă să te apropii de masa Domnului într-un chip vrednic. Nu este vremea să ne cercetăm unii pe alții și nici nu e bine, nu e biblic, de aceea apostolul Pavel spune: „Fiecare să se cerceteze pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”. Fiecare ne verificăm pe noi înșine.

În umbletele mele și în călătoriile mele prin lume am văzut multe rânduieli. Am văzut Biserici în care se lua Cina Domnului după ce se făcea spălarea picioarelor. Acesta este un exemplu pe care Domnul Isus ni l-a lăsat pentru slujire unii altora și este o rânduială în acele Biserici.

Cina Domnului este pentru oameni care au stat înaintea lui Dumnezeu și au spus: „Doamne, tu toate le știi, nu are rost să le acopăr pentru că Tu toate le știi... În umblarea mea, prin ani, zecile de ani prin care am umblat, s-au adunat multe, am căzut în multe locuri, în multe feluri, dar am venit în Casa Domnului și am nevoie de iertarea păcatelor. Iartă-mă, Te rog”. Soluția de iertare este aici, în Cuvântul lui Dumnezeu, este sângele Domnului Isus care ne curățește de orice păcat. Păcatele noastre le aruncă în fundul mării uitării; cât este de departe Răsăritul de Apus atât de mult depărtează Dumnezeu fărădelegile noastre de la noi. Voi fi plin de încredere, nu mă voi teme de nimic, Dumnezeu este tăria mea. Da, în compania oamenilor mă tem pentru că oamenii știu trecutul meu, le știu pe toate, le aud, le întorc pe toate fețele, dar în compania lui Dumnezeu nu mă voi teme, pentru că Dumnezeu iartă pentru totdeauna.

Iertarea produce bucurie și laude. Uneori, când suntem încovoiați, apăsați și fără bucurie, mă întreb ce iertare am primit?! Un om iertat iese, strigă, spune:

„Dumnezeu m-a iertat, harul lui a fost mare și pentru mine, sunt un nenorocit, dar El m-a mântuit și pe mine, S-a îndurat și de mine!”. Iertarea lui Dumnezeu te face să spui și altuia: „Este posibil și pentru tine!”. Te va întreba: „Chiar și pentru mine?”, „Da, și pentru tine. Nu contează câte căsătorii ai avut, Dumnezeu te iartă, nu contează câte avorturi, Dumnezeu te iartă, câte păcate? Nu contează, Dumnezeu iartă, le iartă pe toate.

Există predicatori ai legământului Legii și ai Faptelor, legământ care zdrobește, calcă peste om și-i spune: „Vezi că n-ai făcut așa și așa... Nu poți să fii iertat pentru că n-ai făcut!”. Eu vreau să fiu un predicator al legământului Harului care spune: „Veniți, Dumnezeu vă primește. Nu vă lasă așa cum sunteți, El vă schimbă, dar vă primește prin Har”. Omul, în cea mai bună zi a lui, când este cel mai sfânt, tot prin Har este mântuit. Așadar, ca mărturisire, eu vă spun că mă uit în sus, la Dumnezeu, care mi-a dat și mie iertare, că bun este Domnul și foarte vrednic de laudă. El ne iartă păcatele noastre, nu ține seamă de fărădelegile noastre, acopere păcatele noastre cu sângele Domnului nostru Isus Cristos și când se uită la noi nu vede nici costum la patru ace, nici cravată, ci doar sângele Domnului Isus, care ne curățește de orice păcat.

La Cina Domnului eu mă uit la dumneavoastră cu drag, știind că ați fost iertați și mântuiți ca și mine. Avem acea cântare: „Veniți oaspeții lui Isus, legământul nou serbați”. Este vorba de legământul Harului. Așadar, la masa Domnului, noi sărbătorim iertarea pe care El ne-a dat-o. Privim în sus la Dumnezeul nostru care nu obosește iertând și care primește pe orice păcătos care se pocăiește, care-și mărturisește păcatul și care se lasă de fărădelegea lui. Dumnezeu îl primește și-i spune: „Bine ai venit acasă”.

O, fiu pierdut

*De-atâtea ori ai auzit Cuvântul,
De-atâtea ori ai auzit un glas...
Ce te-a chemat să te întorci acasă,
Dar tu pribeag pe drumuri ai rămas.*

*O, fiu pierdut, întoarce-te acasă
Și fericit vei fi cu Dumnezeu.
Întoarce-te, întoarce-te la Tatăl,
Întoarce-te la Dumnezeul tău!*

*Așa cum ești, lovit, cu-a tale zdrențe,
Așa cum ești trudit și-mpovărat
Vei fi primit cu dragoste în casă,
De Dumnezeul dragostei iertat!*

*Toți prietenii te-au părăsit deodată,
Nu te mai știu, și te-au lăsat uitat,
Dar Dumnezeu nu te-a uitat, te-așteaptă,
Să vii la El, o, fiu nemângăiat.*

Ovidiu Litanu

S-a meritat...

Valentin Popovici

În veacu-acesta sumbru, de întuneric groaznic,
Tu, Doamne, cu răbdare, ne pregătești de Praznic;
Și-n timp ce cu noroaie ne-mproașcă cel viclean,
Tu ne gătești serbarea la malul de mărgean.

Iubirea Ta curată e-un soare mult mai mare
Decât ce beznă neagră ar vrea să ne-mpresoare;
Și mult mai sclipitoare e slava Ta de vis
Decât e defăimarea cernitului zapis.

Și crucea de pe umeri, Isuse, ni-e mai dragă,
Decât comori cât munții, și-arginți cât lumea-ntreagă.
Ne-ai dat atâta slavă, atât noian de har,
Că parcă tot amarul e-un dulce de nectar.

În mijloc de batjocuri, ești lângă noi într-una;
Ne-mbraci cu Adevărul, mai tare ca minciuna;
Compui dintr-o furtună un tril de ciocârlii;
Suspînul și durerea, le schimbi în simfonii.

Și-așa cum în adâncuri de șisturi discordante,
Cărbunele devine filon de diamante;
Așa lucrezi Tu, Doamne, în ghemul de pământ
Ceva ca o minune, ceva frumos și sfânt...

...O operă sublimă, ceva ce nu-i din fire,
Ceva din alte sfere, din zări de nemurire;
Ne faci prin toate-acestea, să fim Mireasa Ta,
Cea nobilă, curată, ca fulgii albi de nea.

Și-atunci când în mărire, vom sta fără cuvinte,
Uimiți de strălucire, la malurile sfinte,
Vom spune poate-n șoaptă, că tot ce-am îndurat,
Tot drumul plin de lacrimi, o, da... s-a meritat!

Lacrimi și... zaruri

Valentin Popovici

În mijlocul evenimentelor care au avut loc la crucea de pe Calvar, aici lângă lemnul crucii pe care a fost răstignit Domnul, au fost, printre atâția martori și niște martori mici, martori neînsemnați, martori tăcuți pentru că nu au gură să vorbească, niște martori la Golgota neînsemnați, dar care exprimă toată frământarea omenescului, a pământescului, a inimii și tuturor frământărilor prin care trece omul. Este vorba de lacrimi.

Uitați-vă la Petru, dacă-l vedeți pe undeva, este cu jalea pe față; ni se spune că din curtea marelui preot a ieșit afară și a plâns cu amar.

Pe stradă un om zbiară cu ochii ieșiți din orbite, Iuda zbiară ca o fiară și plânge, își plânge remușcările cumplite, își plânge trădarea.

Uitați-vă la Ioan, cu fața umflată de lacrimi, se uită: „*E Domnul care atârna pe cruce, e Domnul ținut în cuie, la pieptul Lui, care horcăie cu fiecare respirație, am avut eu capul plecat...*”.

Dar uitați-vă la Maria, la mama Domnului Isus, cum plânge... Ce mamă n-ar plânge atunci când și-ar vedea copilul, băiatul, întâiul născut care moare, și moare ca un tâlhar, spânzurat pe lemn...

Sunt lacrimi, martori tăcuți, neînsemnați...

Altora nu le pasă. Soldații aruncă zarurile...

ÎNVIEREA ESTE INEVITABILĂ

Florin Câmpean

Era 3 dimineața. Doctorul chirurg a căzut în scaun epuizat. Una din cele mai strălucite minți era acum obosită și deprimată. Cele mai talentate degete în chirurgie erau acum aproape amorfe. Pe masa de operație era un băiețel de 5 ani. L-a operat la inimă de multe ori. Acum l-a operat pentru ultima dată. Inimioara lui a încetat să mai bată. L-a semnat certificatul de deces la ora 3:09 minute dimineața.

Trei zile mai târziu s-a dus pentru prima dată la înmormântarea unui pacient. Sufletul lui era răvășit. Inima îi era insensibilă, mintea îi era obosită. Privirea era cea a unui om deprimat. Ca prin ceață a auzit cuvintele citite de păstor: „*Și oricine... crede în Mine, nu va muri niciodată*”. Cuvintele acelea au rămas blocate în mintea lui, „*nu va muri niciodată, nu va muri niciodată, nu va muri niciodată*”.

Doctorul a realizat atunci lucrul inevitabil, că tocmai a auzit cea mai mare descoperire care a fost făcută vreodată. Mai mare decât medicamentul pentru poliomielită. Mai mare decât medicamentul pentru cancer. Mai mare decât cura pentru leucemie, pentru scleroza multiplă, pentru diabet sau sida.

Isus a oferit cura pentru moarte! Cuvintele acelea nu mai păraseau mintea lui, „*nu va muri niciodată, nu va muri niciodată, nu va muri niciodată*”.

A plecat de la casa funerară cu acele cuvinte imprimate în mintea lui. **Învierea este inevitabilă.**

Lupta nu este pierdută

Păstor Sorin Cigher, Sibiu

Părea o cauză pierdută. Vise spulberate, mahnire, descurajare... Mulți au plecat întristați de la cruce, iar alții jubilau pentru că sărbătoreau capturarea „trofeului”. Au scăpat de Cel care deranja, dar nu știau că sărbătoarea lor avea să țină doar trei zile. A murit o dată și a fost destul! El nu mai moare! Pentru ceilalți însă, moartea rămâne o realitate sigură. Despre Cel viu se vorbește de peste 2000 de ani, însă despre politicienii, soldații, martorii, spectatorii crucificării lui Cristos nu se mai știe nimic și nimeni nu mai vorbește despre ei. Așa se duce slava lumii, însă Slava Celui viu nu trece niciodată. Cel care a fost răstignit pe cruce nu a fost oricine. A fost Fiul lui Dumnezeu, care a murit pentru păcatele noastre! A înviat și astăzi șade la dreapta lui Dumnezeu, înviind pe unii, transformându-i pe alții! Este cea mai bună veste pe care o putem primi de sărbători! Cristos este viu! El are ultimul cuvânt! Chiar dacă la prima vedere dușmanii au fost satisfăcuți că legile lor au trecut, ce nu știau era că o Lege divină guvernează tot Universul.

Într-o zi nu vom mai auzi de președintele nostru! Într-o altă zi guvernării își vor părăsi funcțiile efemere! Vom asista la înscăunări și la detronări, pentru că toate sunt temporare. Nimic nu este veșnic pe pământ! Ceea ce rămâne veșnic este Împărăția Celui înviat. Uneori ni se pare că legile care se dau sunt contrare voii divine, dar să așteptăm finalul.

Legea familiei (*Referire la referendumul pentru familie, din România. Nota redacției*), chiar dacă este în chinurile facerii, într-o zi va fi, pentru că Altcineva guvernează, nu dușmanul care a rânjit la focul din

curtea ororilor. La cruce Cristos a biruit! Nu este o poveste, nu este o glumă, nu este o farsă, ci o realitate pură! Au încremenit când planurile le-au fost date peste cap de către Cel mort și înviat! Așa se va întâmpla în toate domeniile vieților noastre! El va birui, doar să așteptăm și să ne încredem pe deplin în El. Din păcate, bucuria unora este de scurtă durată, ei trăiesc ca și cum ar exista veșnic, uită că sunt trecători și toate sunt goană după vânt! Să luptăm cu Adevărul! Să cucerim cu dragoste! Să perseverăm cu nădejde! Să așteptăm cu bucurie deznodământul!

De sărbătorile acestea priviți mai mult la înviere, pentru că mulți au murit, dar Unul singur a înviat în acea dimineață însorită de primăvară! Aceasta rămâne bucuria noastră! Nu fiți întristați dacă partidele își schimbă macazul după interese! Nu fiți dezamăgiți dacă legile se schimbă, sunt trimise, retrimise... întoarse pe toate părțile pentru a le amâna. Într-o zi ne vom bucura, pentru că Biruința este a Domnului!

Dragi creștini, priviți la Cruce și apoi la Mormânt! Crucea a zdrobit planul dușmanilor, iar mormântul a validat Dumnezeirea lui Cristos! Cristos este viu și astăzi, El este prezent, râde de toate manevrele și tertipurile inventate de cei care se bucură că au scăpat de El la cruce..., care uită de mormânt, de înviere!

Cristos e viu! El nu este în mormânt! Credem și ne bucurăm de această veste care nu poate fi contestată și pe care nimeni nu o poate umbri! Vine și duminica!

Cristos a înviat!

În lift...

O tânără mamă, împovărată și istovită din pricina grijii pentru cei doi copii și a sacsoșelor de cumpărături „pentru Paști”, a pășit în liftul aglomerat. Febra sărbătorilor își cerea partea. În timp ce se închideau ușile, femeia a izbucnit: „Cel care a inițiat toată tevatura asta de Paști ar trebui găsit, legat și împușcat”. Din spatele ei, un glas a răspuns: „Stați fără grijă, deja L-am răstignit”. Se spune că, până la etajul de destinație, în lift ai fi putut auzi doar musca.

Carusel

Lucia Boltașu

Zilele vin și pleacă, un carusel de fapte și sentimente, care ne influențează direct sau indirect viața de zi cu zi. Unele întâmplări ni se datorează, altele sunt tangențiale, iar altele intră încălțate cu bocanci în cotidian.

Stau și mă întreb, cum reacționăm noi în cazul în care, independent de voință, ni se întâmplă anumite lucruri? Mie personal, îmi cade foarte greu (și cred că majorității) când primesc răul, făcând binele!! Mă întristez profund, văzând că intențiile bune nu sunt înțelese pe măsură sau, mai rău, nu sunt observate. Nu știm să privim dincolo de cuvinte, nu știm să zâmbim, să mulțumim Divinului pentru binecuvântările zilnice. Deseori trecem pe lângă ele, crezând că ni se cuvine totul. Dar nu e chiar așa!

Nu suntem cu nimic mai merituoși decât alții! Nu e o diferență între mine, tine și subnutritul din Africa, între noi și cei defavorizați, între cei sănătoși și cei bolnavi! Ca ființe umane, toți suntem pervertiți de păcat, toți purtăm povara lui, unicul lucru care ne deosebește ca oameni, nu este îndestularea (chiar dacă este un factor important în dezvoltarea fizică și psihică), ci transformarea duhului, a minții, prin pocăință. Doar când conștientizezi că flagelul păcatului te-a înfășurat și pe tine și că e nevoie de curățire, doar atunci poți spune că trăiești cu adevărat! Acest lucru se poate face, acceptând planul desăvârșit al lui Dumnezeu pentru omenire.

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

El a jertfit pe Domnul Isus Cristos pe crucea de la Golgota, ca noi, prin credința în El să fim iertați, și prin sângele Lui, curățiți de păcate!

„Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Cristos” (Efeseni 2:13).

În contextul actual, suntem bombardați din toate părțile de informații. Totuși, nu tot ce auzim, vedem, citim, e și corect sau de real folos. Creierul înmagazinează informația urmând apoi să o proceseze. Dar mare atenție la cum folosim aceste informații! Nu vă încărcăți memoria cu gunoarie, cu hrană alterată care face rău atât trupului cât și sufletului! Cea mai sănătoasă hrană pentru întreg ansamblul trup-suflet, este Cuvântul! El revigorează, mângâie, îndrumă, dar și muștră! E de folos să avem un astfel de ghid în viață, pentru a nu ne rătăci pe drum! Cei care nu vor să fie monitorizați de Dumnezeu, urmează glasul firii, care, de cele mai multe ori îi duce la pierzare. Și mare le este căderea!

În concluzie:

- nu mersul la Biserică te face credincios;
- nu schimbarea unei denotațiuni te face sfânt,
- nu eticheta de creștin te face pocăit!

Credința vine în urma auzirii Cuvântului, iar auzind Cuvântul, conștientizând starea de păcat în care te afli, te pocăiești, adică îți pare rău de tot răul făcut și nu îl mai faci!

Dorințe vechi

Elena Marin Alexe

*Ce îmi doresc? Înțelepciune.
Să-mi dai din ea dublă măsură
Și bunătate, să pot șterge
Săgeți de viclenii și ură.*

*Ce îmi doresc? Belșug de pace
Din dragostea-Ți bunule Tată,
Mai multe ploi de bucurie
Să-mi umple inima-încercată*

*Ce îmi doresc? Multă blândețe.
S-alin cu ea gânduri amare,
Să schimb tristeți în bucurie
Sau lacrimile-n sărbătoare.*

*Ce îmi doresc? Te rog Isuse,
Mai dă-mi din dragostea-Ți, Sublime,
Un strop măcar, un bob de rouă,
Al urii val ca să-l suprim.*

*Ce îmi doresc? Să aduc roadă
În suferință și-n răbdare,
Prin valuri grele de voi trece,
Vreau să rămân tot în picioare.*

*Ce îmi doresc? Nădejdea slavei,
Puterea ei nemuritoare,
Să-mi fie călăuză-n viață,
Lumină vie pe cărare.*

*Ce îmi doresc? Să-mi fii alături
În orice clipă-n orice vreme,
Dacă Te am pe Tine, Doamne,
Orice-ar veni, nu mă voi teme.*

*Ce îmi doresc? Cărare dreaptă,
Urmele pașilor să-mi scrie,
Ca cei pierduți să regăsească
Drumul îngust spre veșnicie.*

*Ce îmi doresc? S-adun în mine
Comori din dragostea-Ți măreață
Aștept răpirea, vino Doamne,
Du-mă din moarte la viață!*

DESPRE CINSTEA DATĂ CELOR CREDINCIOȘI

Păstor Ioan Bușan, Perth

„Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție Sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos. Căci este scris în Scriptură: «Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine». Cinstea aceasta este, deci, pentru voi care ați crezut!” (I Petru 2:5-7).

Întotdeauna este un privilegiu special „să locuiască frații împreună” și să se bucure de „părtășia sfinților în lumină”. În ciuda încercărilor și a împrejurărilor potrivnice, cei credincioși și iubitori de Dumnezeu au avut parte în viața lor de bucurii și trăiri tainice, pe care alții nu le-au avut chiar dacă au fost și bogați și sănătoși. Pentru credincioșii cărora le scrie apostolul Petru, urmau prigoanele, și prin scrisoarea aceasta el încearcă să-i pregătească, aducându-le aminte de statutul pe care-l aveau și de responsabilitățile generate de acest statut. Mai întâi, le amintește destinatarilor acestei epistole, creștini din primul veac împrăstiați în ținuturile Asiei mici și implicit celor care au urmat după ei în toată lumea, că pentru ei este o cinste să fie pietre vii în Casa lui Dumnezeu. (v.5a)

Apostolul Petru îi numește pe cei credincioși ca fiind „pietre vii”, și face o legătură cu templul evreiesc, care era considerat casă a lui Dumnezeu. Materialul de construcție pentru această zidire nouă nu mai este piatra

BISERICA BAPTISTĂ ROMÂNĂ PERTH

amorfă, fără viață, ci oamenii răscumparați prin credința în jertfa Domnului Isus (I Petru 1:18). Acești oameni nu mai trăiesc pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei și răscumpărarea lor (2 Cor 5:15). Dumnezeu, care este Duh este normal să locuiască într-o Casă duhovnicească construită din pietre vii. Această casă duhovnicească este Biserica lui Cristos, alcătuită din credincioșii născuți din nou din toate timpurile și zonele geografice, indiferent de statut social, vârstă, etnie sau orice alt criteriu pe care oamenii l-ar putea născoci (1 Cor. 3:16, Ef. 2:20-22, Ev. 3:6).

De asemenea, este o cinste pentru cei credincioși să fie slujitori ai scopurilor lui Dumnezeu. Cei care zidesc „Casa duhovnicească” o fac din poziția de „preoți”, adică o categorie specială de oameni aleși, care aduc și ei jertfe lui Dumnezeu. Diferența este că aceste jertfe sunt diferite de cele din Vechiul Testament. În Casa duhovnicească, jertfele cerute sunt duhovnicești și sunt de multe feluri. În Romani 12:1 apostolul Pavel le cere credincioșilor din Roma să-și aducă „trupurile ca o jertfă vie...”, asta însemnând trupuri păstrate în sfințenie și în curăție. Câștigarea sufletelor pentru Domnul este o altă jertfă despre care vorbește Pavel (Rom. 15:15-16).

„Urmați, deci, pilda lui Dumnezeu, ca niște copii prea iubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Cristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi **ca un prinos și ca o jertfă de bun miros lui Dumnezeu**” (Ef. 5:1-2) – sugerează că viața de dragoste este de asemenea o jertfă duhovnicească.

În Evrei 13:15-26 sunt amintite rugăciunea, cântarea, proclamarea, ca și binefacerea și dărnicia, ca fiind jertfe plăcute Domnului. Cine refuză aducerea jertfelor duhovnicești, refuzând astfel slujirea scopurilor lui Dumnezeu, îl determină pe Dumnezeu să nu facă nimic din ceea ce ar putea face ca să aducă binecuvântarea făgăduită slujitorilor credincioși.

În data de 28 ianuarie 2018, Biserica Baptistă din Perth a fost gazda unui eveniment special, care a adunat împreună frații și surorile, membrii ai Bisericii, alături de frați și surori invitați, care au fost altădată membri ai Bisericii și acum îl slujesc pe Domnul în alte locuri. Scopul întâlnirii a fost părtășia, închinarea și motivarea fiecărui participant la zidirea trupului lui Cristos și împlinirea scopurilor pe care El le are cu Biserica Lui.

Ne pare rău că lipsa de comunicare cu Biserica din Perth a făcut ca-n ediția din luna martie a revistei să apară o informație eronată despre acest eveniment, deformându-se astfel spiritul în care a fost organizat.

COMUNICATUL CULTULUI CREȘTIN BAPTIST DIN ROMÂNIA, ADRESAT PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

Sursa: barzilaiendan - revistacrestinulazi.ro/2018/04/

Delegații Bisericilor Creștine Baptiste din România, întruniți cu ocazia Conferinței Naționale organizată la Caransebeș în 30-31 martie 2018, în acord deplin cu învățătura Sfințelor Scripturi, temelia credinței noastre și norma noastră de conduită zilnică, reafirmă în unitate credința fermă în:

- 1. Originea divină a omului.** Credem că omul a fost creat de Dumnezeu, a fost binecuvântat de Dumnezeu și este responsabil față de Dumnezeu (Geneza 1:26-28).
- 2. Claritatea identității de gen.** Omul a fost creat cu identitate sexuală bine definită: bărbat și femeie (Geneza 1:27). Identitatea de gen este determinată exclusiv de identitatea sexuală. O persoană născută cu identitate sexuală masculină este de genul masculin toată viața. La fel stau lucrurile și în cazul unei persoane născute cu identitate sexuală feminină. Identitatea sexuală este cunoscută înainte de naștere (Geneza 17:19, Luca 1:13), trebuie respectată de fiecare persoană și ne obligă să fim categoric împotriva promovării ideologiei de gen în orice formă de școlarizare din sistemul public și privat din România.
- 3. Valoarea vieții.** Deoarece viața este darul lui Dumnezeu, susținem sacralitatea vieții de la concepție până la finalul decis de Creator prin moartea naturală (Geneza 9:5, Psalmul 90:3).
- 4. Exclusivitatea familiei.** Familia se întemeiază pe legământul căsătoriei liber consimțit doar între un bărbat și o femeie (Geneza 2:18). Din perspectiva Celui care a creat și a binecuvântat familia, bărbatul și femeia își păstrează identitatea, își pot folosi darurile și își pot împlini rolurile doar într-o relație heterosexuale (Matei 19:4-6). Decizia divină ne obligă să nu recunoaștem niciun parteneriat, religios sau civil, care subminează autoritatea și sacralitatea familiei.
- 5. Rolul părinților.** Fiecare tată și mamă au dreptul și îndatorirea de a asigura creșterea, educarea și instruirea copiilor, atât în domeniul religios, cât și în cel laic (Deuteronomul 11:19, Efeseni 6:4). Conform învățăturii biblice, copiii pot crește echilibrat și sănătos din punct de vedere spiritual, emoțional și social doar într-o familie formată prin unirea liber consimțită între un bărbat și o femeie.
- 6. Rolul statului.** Autoritățile statului sunt lăsate de Dumnezeu pentru a promova binele și a stopa răul (Romani 13:1-15). Cetățenii țării trebuie să se supună legilor, să-și îndeplinească îndatoririle cetățenești, iar credincioșii au și datoria de a se ruga pentru autoritățile statului (Tit 3:1; 1 Timotei 2:1-3; 1 Petru 2:13, 14). În același timp, statul trebuie să-și îndeplinească menirea pentru care a fost instituit și să nu se substituie Autorității Supreme, autorității divine (Faptele Apostolilor 5:29).
- 7. Libertatea de conștiință.** Fiecare cetățean este liber să își aleagă credința și modul de manifestare în închinare, dar fără a-i discrimina în vreun fel pe cei ce aleg o credință și o manifestare diferită.

Având în vedere cele exprimate anterior, delegații Bisericilor Creștine Baptiste din România, întruniți în Conferința Națională, cer în mod democratic, dar cu insistență, implicarea Parlamentului României într-un mod mai vizibil și într-un ritm mai urgent, în organizarea Referendumului dorit de milioane de cetățeni români. Delegații bisericilor baptiste, în unanimitate și cu fermitate, cer respectarea dreptului fiecărui cetățean român de a se exprima informat și liber în cadrul legal asupra Articolului 48, alineatul 1, prin care se dorește definirea cu claritate în Constituția României a termenului „soți” prin expresia „un bărbat și o femeie”.

Vă mulțumim frumos pentru eforturile pe care le veți depune pentru a păstra moștenirea creștină a României – factor definitoriu al identității și unității noastre naționale. Conform învățăturii Mântuitorului Isus Cristos, ne rugăm bunului nostru Dumnezeu să fiți binecuvântați cu sănătate, cu protecție și cu înțelepciune cerească, pentru a lua decizii pentru binele națiunii. Dumnezeu să binecuvânteze fiecare cetățean al țării și fiecare familie din România, indiferent unde se află la momentul de față!

Președinte,

Păstor Viorel Iuga

Secretar,

Păstor Ioan Ardelean

Păstor Daniel Grigoriuciuc, Suceava
(secvențe de la căsătoria religioasă a tânărului Ștefan Tuchlei și a tinerei Andreea Rădulescu).

„Mai bine doi decât unul...” (Eclesiastul 4: 9)

Dumnezeu a făcut o afirmație care a rămas peste veacuri: „Nu este bine ca omul să fie singur” (Geneza 2:18).

Într-o altă variantă, și apostolul Pavel a spus: „Mai bine să se căsătorească decât să ardă”. Înțeleptul Solomon a făcut o afirmație în cartea Eclesiastul: „Mai bine doi”.

Viața în doi are anumite avantaje pe care nu le are viața de celibatar. Sunt două domenii pe care le vizează autorul Eclesiastului când se referă la acest „mai bine în doi...”. Care sunt aceste două domenii?

Este un „mai bine” al muncii în doi. Probabil că cea mai mare parte a timpului din viața noastră o petrecem muncind. Solomon spune: „Un om este singur, singurel, n-are nici fiu, nici frate, și totuși munca lui n-are sfârșit” (Eclesiastul 4:8). Așa și aici, și acum, între noi. Sunt unii care muncesc de se rup și ajung flăcăi tomnatici, iernatici chiar, și te întrebi: „Pentru cine muncește băiatul acesta?”. Ideea este că atunci când ești căsătorit, munca nu este o deșertăciune ci ea are semnificație, are o perspectivă, are o finalitate. Ai

pentru cine munci. Nu muncești ca un egoist. Eram o dată la o cofetărie, voiam să cumpăr un tort, aveam invitați niște prieteni ai copiilor. În fața mea un fost coleg de facultate comandă două prăjituri. Vânzătoarea îi pune două prăjituri pe două farfurii, la care el, intrigat, îi spune: „Doamnă, dar eu sunt unul singur”. Vânzătoarea l-a privit și i-a spus: „Bine, eu ți le dau pe o singură farfurie, dar data viitoare să mai vii cu cineva”. M-am gândit că el mănâncă singur două prăjituri, cu privirea în gol, eu iau un tort care este mai scump, dar sunt cu inima fericită, că am pentru cine...

Dragă Ștefan și dragă Andreea, de azi înainte voi veți munci mai mult, dar cu mai mult drag. Munca împletită cu dragostea pentru partenerul vieții are semnificație. Alt avantaj al muncii în doi este și un venit mai semnificativ. Într-o căsnicie amândoi trebuie să trageți la jug. În zilele noastre societatea promovează ideea că soția trebuie să fie ca... un fel de păpușă, protejată de orice efort. În urmă cu câțiva ani a apărut o carte interesantă: „Teologia câinelui și a pisicii”. Rezumativ, sună așa: „Pisica spune: «Mă mângâi, mă îngrijești, îmi

dai de mâncare, eu sunt Dumnezeu!». Câinele spune: «Mă mângâi, mă îngrijești, îmi dai de mâncare, tu ești Dumnezeu». Viața de familie presupune un efort conjugal.

La capitolul muncii în doi este nevoie de susținere. Pe lângă faptul că soții iau o plată mai bună pentru munca lor, este posibil ca într-o situație unul să șovăiască, să cadă, fie din punct de vedere fizic sau emoțional. Mare lucru este să ai pe cineva alături, care să te susțină.

Viața nu este doar roză. Sunt momente în care simți că cerul se prăbușește, că îți fuge pământul de sub picioare. Atunci simți că ai nevoie de cineva care să te ajute. Cel care este singur se simte pierdut. În momentul în care ești căsătorit, este altceva. În fotografii vedem cum femeia se sprijină pe pieptul bărbatului. Lucrul acesta este sugestiv pentru că, în viață, soția se agață de bărbat ca de o liană în momente de restriște. Dacă vor veni în viața de familie momente tulburătoare, cum le va îngădui Dumnezeu, să vă sprijiniți unul pe altul, să nu vă abandonați la greu. Citim în cartea Proverbelor că „*Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale*”. Citim de asemenea despre soția lui Iov că, în cel mai greu moment al vieții lui, ea, în loc să-l încurajeze în viața de

credință și în relația lui cu Dumnezeu, a spus niște cuvinte care nu au fost înțelepte. Există o forță a cuvintelor în astfel de momente. Contează foarte mult să știi să gestionezi momentele de tensiune în viața de familie. Când un om are acasă un susținător, poate să biruiască orice și la serviciu, și în Biserică, și în societate. Contează enorm. Dar dacă acasă nu ai pe cineva care să creadă în tine, care să te iubească și să te aprecieze, ești prăbușit în orice alt domeniu. Și chiar dacă afară ar fi furtună, dacă în casă, soția și soțul se înjugă și merg împreună și luptă împreună, casa lor devine o fortăreață, ei pot birui orice. Este mai bine la muncă în doi.

Textul amintește că funia împletită în trei nu se rupe ușor. Într-o căsătorie sunt doi, de unde apare al treilea? Sunt unii care sugerează că al treilea ar fi Dumnezeu din Cer. Tind să le dau dreptate, și asta pentru că, atunci când în viața de familie este inclus și Dumnezeu, altfel îți merge și munca, altfel este și odihna, alta este relația. Eu am început spunând că de două ori este mai bine în doi. Dar aș vrea să adaug că de o mie de ori este mai bine în trei, când îl ai și pe Dumnezeu.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe drumul vieții și înțelegeți că acest drum este un drum cu sens unic. Nu-i drum înapoi.

SIMION CURE... la nuntă!

Pornit parcă premeditat spre pozne, fratele Simion era însă întotdeauna înțelept în alegerea cuvintelor sale cu tâlc și niciodată gratuit în umorul său molipsitor. Iată-l:

„Am auzit o dată de o întâmplare nemaiauzită și... mă gândesc să v-o spun și vouă, că poate vă este de folos la careva de pe aci... S-a-ntâmpat într-o familie ca soțul să facă vreo boroboacă, așa cum mai fac din când în când soții, și nevasta lui s-a supărat tare pe el. De bătut, nu putea să-l bată că era om în toată firea și... cât muntele de mare, așa că ea a gândit să-l pedepsească într-alt fel, așa cum au obicei nevestele să-și pedepsească soții. Draga de ea, s-a hotărât să nu mai vorbească cu el... Vai, pedeapsa asta a durat mai mult de câteva zile...! Omul nost' a încercat să-și ceară scuze... ea nimic! A încercat să o îmbuneze cu ceva... ea nimic! Nu scotea nicio vorbă!

Într-o dimineață, pasă-mi-te era duminică și trebuiau să meargă la Biserică, bărbatul s-a sculat cu o idee nouă în cap, s-o facă într-un fel înadins să vorbească. Ea era o femeie harnică și foarte ordonată, care-și ținea casa curată și la locul ei, ca la farmacie... ce mai! Bărbatul, ca bărbății, era mai dezordonat... În dimineața aceea, el s-a sculat și a început să scotocească printre hainele din dulap. Cotrobăia prin rafturi, scotea lucrurile afară, le răscolea și, ca un făcut, nu le mai puneă înapoi la fel de frumos așezate... Nevasta a stat ea cât a stat, s-a uitat ea cât s-a uitat, a răbdat ea cât a răbdat, dar tot n-a mai putut odată și a răbufnit cu necaz: „*Ce tot scotocești printre haine și faci dezordine în odinea mea? Ce cauți?*” Bărbatul i-a răspuns vesel: „*Caut limba ta! Și... uite că am găsit-o!...*”

Pricepeți voi ce v-am spus eu? Sunt în viață unele lucruri mai importante ca altele. Ordinea din rafturi nu este mai importantă ca buna înțelegere în viață. Omul nostru a știut cum s-o facă să-și dea seama de aceasta... măcar că nu știu dacă până la urmă nu i-a părut rău c-a făcut-o să vorbească...”

COWES, PHILLIP ISLAND - TABĂRA DE TINERET

În perioada 6-8 Aprilie 2018, tinerii Primei Biserici Baptiste Române din Australia s-au bucurat să participe la tabăra anuală, care, de data aceasta, a avut loc în localitatea Cowes, Phillip Island. Invitatul special a fost fr. Brian Long din statul Arkansas, SUA, care a venit însoțit de soția sa, Martha, și fiul lor, Seth. În data de 7 Aprilie, tinerilor noștri li s-au alăturat în tabără tinerii Bisericii Baptiste Române Maranatha. Ne-am bucurat să ascultăm mesaje inspirate de Duhul lui Dumnezeu, menite să cheme tinerii la mântuire și la o umblare mai apropiată cu Domnul Isus. Domnul să fie lăudat pentru tot ce s-a putut realiza în această tabără. Ne rugăm ca Dumnezeu să continue să cerceteze și să-i binecuvânteze pe tinerii noștri.

Păstor Teofil Ciortuz

REVEDERE DUPĂ ȘASE ANI...

Luna Aprilie 2018 a fost ca o binecuvântare din partea Domnului pentru Susan și Raj; a fost ca o bucurie așteptată cu o speranță aproape risipită în lacrimi și tristețe.

Această familie creștină din Nepal, în sfârșit, a putut să-și revadă copiii rămași în urmă, atunci când s-au aventurat să treacă oceanul pe o barcă nesigură, cu o speranță nesigură.

S-au scurs șase ani de atunci, timp în care ei au trecut prin lagăre de refugiați în Darwin și în Melbourne, apoi în detenție în comunitatea din Dandenong, iar Dumnezeu le-a mai dăruit încă doi băieți. În Darwin L-au cunoscut pe Domnul Isus și au văzut o lumină la capătul tunelului. Acum s-au stabilit în Ballarat, Victoria.

După șase ani au primit o viză care le-a permis să-și vadă copiii. Pentru că nu au putut intra în Nepal, mama Suzanei a venit cu ei în Kuala Lumpur, Malaezia, și astfel s-a împlinit această dorință după care tânjeau de ani. Dumnezeu a inspirat comunitatea de creștini din Melbourne și Ballarat care au sponsorizat această călătorie.

De două ori stigmatizat, de mii de ori binecuvântat!

Lenuța Neacșu

La sfârșitul clasei întâi am anunțat-o pe mama că voi lua premiul întâi, să-mi facă neapărat o coroană. Mama a râs ca întotdeauna: „De unde să iei tu premiul întâi? Fugi de-aici, poate dă Dumnezeu să treci măcar clasa, să nu fi cheltuit degeaba atâtea bani”. Nu m-a crezut. Am ajuns la serbare cu emoții. Doamna învățătoare m-a privit de sus până jos și mi-a spus că îmi va da premiul mai târziu, prin spatele scenei în care erau adunați copiii. Am înțeles de ce, nu eram frumos îmbrăcată. Eram a treia fată la părinți și privilegiul de-a avea haine noi îl avea doar sora mea cea mai mare. Ciorapii mei erau ei verzi, dar erau cusuți doar în două locuri și încă cu ață maro! Foarte frumoasă cusătură le făcuse mama! Ce-o fi apucat-o pe învățătoare? Mi-am auzit numele și am vrut să ies în față dar mi-am adus aminte că nu trebuia. Mi-a dat într-adevăr premiul la sfârșitul serbării. Când am văzut pachetul cu cărți îmi venea să chiui de bucurie, în viața mea nu visasem să am atâtea cărți. Pe drumul către casă mi-am adus aminte cu câtă greutate îmi cumpărasem prima mea carte...

Mama ne dădea în fiecare dimineață la toți patru copiii un bănuț de 5 lei cu care trebuia să ne cumpărăm 4 pachete de biscuiți de 1,25 lei fiecare. Eu o convingeam pe sora mea cea mare să nu-mi cumpere și strângeam bănuț cu bănuț. Voiam să-mi cumpăr o carte pe care o văzusem în vitrina unei librării. Se numea „Povești cu zâne”, de Contesa de Segur. Știam să citesc de la surorile mele, așa că voiam această carte.

Din prima zi de când am renunțat la pachetul de biscuiți, am intrat val-vârtej în librărie să întreb cât costă cartea!

- E cartonată cartea, măi copilă, n-ai tu bani de ea și nici față, mi-a spus vânzătoarea grăbită.

- Dar cât costă?

- Douazecișicinci de lei.

Douazecișicinci de lei... Cât o fi însemnând, Doamne, cifra asta că eu nu știu, sunt abia în clasa întâi, m-am speriat eu de-a binelea. „Dar dacă eu am totuși banii și nu știu să-i număr?...”, mi-am zis eu gânditoare, și într-o secundă m-am întors la vânzătoare și i-am răsturnat toți banii pe masă: 1 leu și 25 de bani!

- Nu ai măi fetiță, îți mai trebuie, nu ai!

A doua zi la fel, am renunțat la pachetul de biscuiți și fuga mare la librărie, să văd nu cumva îmi ajung banii de carte...

- Îți mai trebuie măi copilule, îți mai trebuie... nu ai

destul!

A treia zi la fel... Nu

știu câte zile m-am dus la rând, dar știu că într-o zi vânzătoarea m-a privit straniu câteva secunde fără să clipească, apoi mi-a spus:

- Dă toți banii la mine, măi fetiță. I-a luat, și, fără să-i numere, i-a pus pe toți în sertar. Apoi a luat cartea și mi-a dat-o! Am luat-o ca pe-o comoară în mâini și-am alergat cu ea acasă direct în pod.

M-am așezat pe burtă și-am început să citesc poveste după poveste. Ce lume frumoasă și ce oameni buni. O auzeam pe mama cum mă striga prin toată curtea, îngrijorată că nu mă văzuse venind de la școală, dar... degeaba striga ea că eu nu mă puteam opri din citit. Eram fascinată! Într-un târziu am ieșit, nu pentru că am terminat cartea, ci pentru că nu mai aveam lumină în pod. Am intrat în casă și m-a văzut tata cu cartea în mână. S-a uitat la ea, la preț...

- De unde ai avut banii? m-a întrebat deodată.

- I-am avut eu...

- De unde? m-a întrebat el tăios.

- De la biscuiți, i-am răspuns eu abia auzit

- Și bine, măi tată, tu n-ai mâncat nimic la școală?

- Ba da.

- Ce?

- Tată, tu mă crezi că eu învăț bine, nu? Uite cum a fost ...

La școală stăteam în bancă cu o fată al cărei tată era ofițer. La ea am văzut pentru prima dată în viața mea un crenvurști. I-am cerut și eu un pic într-o zi, și ea mi-a dat cu o condiție: să-i fac temele în pauză că ea nu are timp... acasă se juca cu păpușile. Mi-a adus în fiecare zi un crenvurști, iar eu i-am făcut temele așa cum ne-am înțeles. Ce nu știa tata și nu i-am spus niciodată era că într-o zi am renunțat la pachetul ei făcându-i altă rugămintă: să-mi aducă a doua zi o păpușă cu care să mă joc. A acceptat! Îi păstrez și azi o amintire frumoasă!

Și așa... cu pachetul de cărți sub braț am ajuns acasă de la serbarea de sfârșit de an a clasei întâi. Tata era acasă împreună cu frații săi și vorbeau. I-am arătat cărțile... tata m-a luat în brațe, s-a uitat la cărți, la mine, și cu un glas nespus de duios mi-a spus:

- Nușa, noi suntem țigani, și, oricât de bine ai învăța, oricâte premii ai lua, tu, tată, tot la mătură ai s-ajungi, că așa suntem noi țiganii, nu se uită nimeni la noi...

- Tată, dar dacă eu învăț bine, bine și iau numai premiul întâi, tot țigani rămânem, nu ne facem

români? Nu ni se face pielea albă???

Am auzit un hohot de râs... Râdeau frații tatei mai mici de mine. Am ieșit afară. Mi se spulberase un vis... și realitatea era atât de crudă! Eu credeam că puteam să scap de pielea neagră și de cuvintele: *cioarooo, cîrrr*, care se tot auzeau în spatele meu. Ironia era că, dintre toți frații, eu eram cea mai urâtă, frații mei fiind ba unul cu părul blond și cu ochii albaștri, ba unul cu față albă și cu ochii verzi. Eu eram un rebut! Când treceau pe lângă mine oameni cu față albă, mă uitam lung la ei și mă întrebam serios ce-or fi făcând ei de au pielea albă? Au meritat prin ceva anume, s-au nevoit ei prin ceva în fața lui Dumnezeu? Pielea lor albă era o răsplată a unor eforturi personale sau cum... dacă nu era așa de ce se purtau atât de urât cu noi, sărăcimea, țigănimia?! De ce scrâșneau din dinți și rosteau un abia auzit: „*țigani nenorociți*”, când treceam pe lângă ei? Dacă s-ar fi născut ei în locul nostru și noi în locul lor?

N-am reușit să înțeleg atunci. M-am revoltat împotriva acestui „*dat*” a lui Dumnezeu, considerându-l un stigmat nedrept, de care am fugit toată viața. A

trebuit să termin a doua facultate ca să înțeleg că „*țigan nu te naști, țigan devii*”. Atunci când furi, când minți, când ucizi, atunci devii rob. De născut ne naștem toți liberi! Din dragoste pentru noi oamenii, Dumnezeu a rânduit fiecăruia o familie, o țară, o culoare a pielii. Abia după ce L-am cunoscut pe Dumnezeu am încetat cu acuzațiile și am putut să-l mulțumesc pentru familia de țigani săraci în care m-a așezat.

Apoi am ales eu singură un alt *stigmat*, oricât de urât ar suna și oricât de urât m-ar privi oamenii: *acela de credincios*. Sunt mândră că sunt copilul lui Dumnezeu. Sunt mândră că tatăl meu pământesc a fost un țigan sărac, ghebos, care cânta extraordinar la acordeon, plin de dragoste pentru copiii săi, așa cum sunt recunoscătoare pentru Tatăl meu ceresc care din dragoste pentru noi, ne-a dat voie să ne numim copiii Săi.

Pe scurt: sunt mândră de *stigmatele* mele căci unul (țigănia) L-a hotărât Dumnezeu pentru mine, pentru viața aceasta și celălalt (credincioșia), L-am hotărât eu pentru Dumnezeu, pentru viața veșnică!

Israelul sărbătorește 70 de ani de independență

IERUSALIM: Ceremoniile care marchează Ziua Independenței statului Israel au început miercuri, 18 aprilie, și vor continua până sâmbătă, timp de 70 de ore, pentru a marca cei 70 de ani de când David Ben Gurion anunța întemeierea statului modern Israel la data de 14 Mai 1948. Tema aniversării celor 70 de ani este celebrarea unei „*Moșteniri a inovării*”.

„Sărbătorim împreună cu poporul evreu cei 70 de ani de independență”, a spus și Mat Staver, directorul *Liberty Counsel*, o organizație care apără drepturile creștinilor din America. „Numărul 70 are o mare însemnătate biblică și este potrivit ca ambasada americană să-și deschidă porțile în Ierusalim tocmai la acest ceas aniversar. Legăturile biblice și arheologice ale poporului evreu cu teritoriul statului Israel este de necontestat, ei sunt adevărații deținători ai acestor locuri. E un adevărat miracol cum această micuță dar incredibilă țară nu numai că a supraviețuit, dar își aduce o contribuție importantă la dezvoltarea tehnologică și agricolă a lumii. Israelul nu numai că a supraviețuit în ciuda tuturor circumstanțelor potrivnice, dar chiar prosperă și are o mare influență asupra întregii lumi. Israelul este un adevărat miracol modern”, a completat Staver.

<https://www.stiricrestine.ro>

sursa: www.lc.org

ÎN MARELE PALAT

Costache Ioanid

În marele palat al popoarelor
sub drapelele tuturor hotarelor,
un crainic, cuprins de anxietate,
a strigat:

- Domnilor...

Cineva... stă la ușa și bate...

- Cineva?... Dar cine anume?

La ușa noastră bate întreaga lume.

- E CINEVA... Nu știu cine.

Unii spun că e Acela care vine.

Se pare că aduce o mare veste.

Unii spun ca e Acela care ESTE.

- Să aștepte, oricine ar fi.

E prea încărcată ordinea de zi!

Nu avem vreme,

sunt multe și foarte încurcate probleme.

Dar între timp ușa s-a deschis

și CINEVA

a intrat, a înaintat

și a zis:

- Ambasadori ai lumii,

frați ai Mei și străini,

v-am lăsat cheia anilor divini.

V-am lăsat o CALE, nu un impas.

Dar în inimile voastre ce a rămas?

Dacă în voi înșivă nu-i pace,
impactarea lumii cine o va face?

Dacă în voi înșivă nu-i CER,

ce veți da celor care-l cer?

De acum vremea s-a scurtat.

De două mii de ani stau la ușă
și bat...

Ascultați, frații Mei, ascultați, popoare!

Semănați acum grâul de onoare!

Faceți din șenile pluguri și furci,
găleți și cosoare!

Puii de leu vor dormi printre miei,

boa constrictor, printre căprioare.

Lupii vor paște iarba cu rouă.

Construiți, construiți lumea cea nouă!

- Destul! asta-i visare curată.

Te vom asculta altădată.

Unii au zâmbit,

alții au rămas pe gânduri,

Dar acel CINEVA a dispărut printre rânduri.

Și atunci, porumbelul de pe drapaj

a strigat zburând în lumina rece:

- Oamenilor, de ce L-ați lăsat să plece?

Chemați-L înapoi!

Auziți ce vuiet, ce tropot de război!

Unde Te duci, DOAMNE?

Și fără Tine, pacea cine o va face...?

EU VOI FI CU VOI

ȘI VA FI PACE

ÎNTRE OAMENII

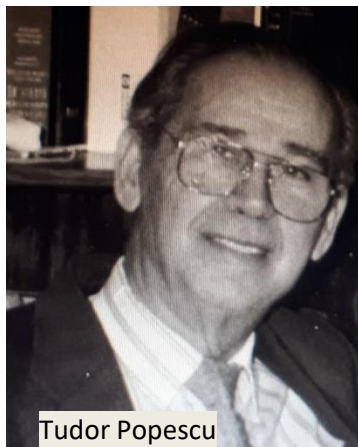
PLĂCUȚI LUI

DUMNEZEU!

AMIN. AMIN.

„TOTUȘI, EU SUNT TOTDEAUNA CU TINE” (Psalmul 73:23)

Tudor Popescu

În 13 decembrie 2003, am primit de la fratele Șerban Constantinescu o predică ținută de Tudor Popescu în mai 1950. Este intitulată „Totuși”. Mi s-a părut utilă și actuală, de aceea o transcriu mai jos:
Daniel Brânzei

Un om venind la un vestitor al Evangheliei mai devreme, a fost invitat să-l aștepte în biroul său de lucru. Așteptând acolo, a văzut scris pe perete un cuvânt: „Totuși”. Și se întrebă ce să însemne acest cuvânt. Când a venit vestitorul Evangheliei, i-a spus:
– M-am străduit să înțeleg ce înseamnă cuvântul acesta și n-am reușit. Un singur cuvânt nu-mi spune nimic.

– Și eu mă străduiesc să pătrund înțelesul acestui cuvânt. Cât am înțeles mi-a fost o mare binecuvântare. Cuvântul este din Psalmul 73:23: „Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat de mână dreaptă, mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă”. Învăț să-l pun în fața ochilor mei mai ales când sunt ispitit, amărât, în întristare, în durere.

Suntem pe pământ străin. Ispite ne pândesc la tot pasul. Greutăți, nevoi, necazuri vin fără încetare în viața aceasta pe pământ. Lumea știe cum să atragă sufletele, dar

știe și cum să le sperie ca să nu vină la Domnul Isus, iar dacă au venit, să le atragă înapoi, fie ademenindu-le, fie prin amenințări. Dar dacă putem spune: „Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine”, lumea nu-și mai poate atinge scopul. În Domnul Isus avem mai mult decât ne-ar putea da lumea.

O doamnă moștenise o avere frumoasă și ducea o viață plăcută, în lux și bogăție. Dar i-a murit soțul, apoi copiii, averea i s-a spulberat, cei dragi s-au dus, iar ea se găsea acum pe un pat de suferință. A învățat însă să spună: „Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine”. Curând, a devenit o ființă mai fericită decât fusese înainte, plină de pace și de nădejde.

Într-o familie distinsă, singurul copil, o fiică de 30 de ani, zăcea paralizată de 25 de ani, în pat. Alături de ea se afla Biblia, hrana ei de fiecare zi. Despre acea fiică, părinții spuneau: „De câte ori suntem întristați, îngândurați, trudiți, având vreo amărăciune, vreo neînțelegere chiar, venim aici, la fiica noastră, care este pe patul de suferință de 25 de ani, și aici ni se deschide cerul”. Fie numai prin suferința pe care o îndura cu atâta răbdare, fie printr-un cuvânt din Scriptură, fata lor era gata să-i mângâie în orice împrejurare.

Când vizităm pe cineva bolnav, ni se întâmplă poate și nouă să spunem: „Mi-e necaz pe mine însumi din pricina nerecunoștinței mele. Să mă plâng de ceva? Iată, ființa aceasta, atât de bolnavă de reumatism, de cancer, de tuberculoză... câtă mângâiere, câtă liniște, câtă blândețe, câtă răbdare, câtă seninătate degajă! Îmi văd nerecunoștința pentru starea mea mult mai bună în care mă găsesc”.

Domnul nostru poate să prefacă suferința în binecuvântări, atunci când cel ce suferă realizează prezența Domnului alături de el, putând să spună: „Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine”. Lucrul acesta este o mare mângâiere pentru orice credincios. Să vizităm mai bine casele de jale. Inima ni se va face mai bună și nu ne vom mai permite să ne ocupăm cu nimicuri, cu denaturări, cu vorbării. Să ne ocupăm cu Domnul Isus și cu lucrurile cerești, iar vorbăria să înceteze! Destul îl întristăm pe Duhul Sfânt; să nu mai facem asta, ca să nu împiedicăm binecuvântările lui Dumnezeu rezervate pentru noi, ca Biserica, și pentru fiecare în parte.

David Livingstone, misionar în Africa în secolul trecut, s-a distins foarte mult în ce privește geografia, descoperind în Africa locuri necunoscute. Rapoartele lui au fost trimise la o societate de savanți, care i-au dat pentru aceasta mari onoruri. A fost chemat în patrie ca să fie onorat pentru descoperirile pe care le-a făcut în Africa. Dar Livingstone a spus: „Nu merg să primesc onoruri de la lume, rămân aici, cu sălbaticii aceștia”. El cunoștea mângâierea cuvintelor: „Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine!”. El nu umbla după onoruri de la lume, și putea spune: „Sunt mulțumit că Tu ești cu mine, Doamne, și pentru că eu sunt cu Tine, prefer să rămân cu negrii din Africa, căroră nimeni nu le-a vestit Evanghelia până acum”. La plecarea lui de pe pământ, negrii l-au găsit pe Livingstone în genunchi. Știau că avea un anumit timp pentru rugăciune și l-au așteptat mult, ca de obicei, dar, pentru că întârzia, au îndrăznit să intre la el. Când au intrat, au găsit lampa stinsă, iar pe el în genunchi, cu capul în mâini. Atunci ei s-au retras crezând că se roagă, dar după aceea au înțeles că era mort. A murit singur, într-o colibă, în centrul Africii, fără un prieten sau un însoțitor lângă el, departe de copii, de lume, de adunarea celor credincioși, dar în genunchi, rugându-se pentru Africa lui iubită,

rugându-se pentru ea către Cel care a murit pentru păcătoși, către Mântuitorul Isus. Atunci, s-au hotărât să-i ducă corpul pentru a fi transportat în Anglia. Inima i-au îngropat-o sub un copac în Africa, iar corpul după ce l-au îmbălsămat, l-au înfășurat și l-au purtat pe umeri sute de kilometri, timp de nouă luni, fără să dea înapoi în fața multor greutăți, până la vaporul care avea să-l transporte în țara lui. În felul acesta și-au arătat recunoștința față de el.

„Onorurile lumii păstrați-le pentru cine vreți. Eu prefer să-l slujesc Stăpânului meu!”. Domnul să ne pună aceste cuvinte în inimi și să ne aducă aminte de ele la timpul potrivit!

Poate ți-ai pierdut tinerețea, sănătatea, averea. Fii mulțumit că Domnul este cu tine și repetă bucuros: *„Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine!”.*

Într-o prăpastie din munți, creștea o floare rară. Un copilaș a fost rugat de câțiva vizitatori să se lase legat și coborât în prăpastie, ca să culeagă flori. Băiatul însă nu a vrut. – Dar tu ai mai cules flori de acestea, i-au spus vizitatorii.

– Primesc să cobor, numai dacă tata mânuiește frânghia când mă cobor. Au vorbit vizitatorii cu tatăl băiatului. Tatăl și-a legat copilul și l-a coborât în prăpastie. Tatăl era într-un loc unde copilul nu-l vedea, dar de acolo, tatăl mânuia frânghia cu cea mai mare grijă. Copilul a cules flori, iar la sfârșit tot tatăl l-a scos afară.

Sunt unele adâncuri în care ne coboară Tatăl nostru din cer, dar ne coboară numai ca să culegem florile iubirii Lui delicate și unice. El ne poate trece prin mari adâncuri de suferințe, dar adesea, tocmai în aceste adâncuri Își pune Dumnezeu binecuvântările Sale. Adesea suntem cuprinși de temeri, dar să știm bine: dincolo de greutățile pe care Dumnezeu îngăduie să le întâmpinăm în calea noastră, este mâna cea bună a lui Dumnezeu, care mângâie și binecuvântează.

Asaf, autorul Psalmului 73, spunea amărât:

„Aproape să alunec, aproape să mă poticnesc când vedeam fericirea celor răi, iar pe mine mă vedeam zi de zi lovit și pedepsit. Într-adevăr, pe cei răi nimic nu-i tulbură până la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime: n-au parte de suferințele omenesci și nu sunt loviți ca ceilalți oameni. Li se bulbucă ochii de grăsime și au mai mult decât le dorește inima. Iar eu, care slujesc Domnului, am parte numai de lovituri, de pedepse și suferințe”.

Este drept să fie așa? Ar trebui să fie scutit de suferință cel credincios!

„M-am chinuit cu acest lucru ca să-l pricep, până ce am luat seama la sfârșitul celor răi, când am privit lucrurile din punct de vedere veșnic. Cum sunt nimiciți într-o clipă! Sunt pierduți, mistuiți de spaimă. Cum piere visul la deșteptare, așa faci Tu să le piară chipul”.

Văzând aceasta, Asaf îi mărturisește Domnului:

„Eram prost, un dobitoc înaintea Ta, când mi se amăra inima și eram străpuns în măruntaie”. Nu pricep căile Tale, dar rămân la cuvintele:

„Totuși, eu sunt totdeauna cu Tine;

Tu m-ai apucat de mâna dreaptă,

Mă vei călăuzi cu sfatul Tău,

Apoi mă vei primi în slavă”.

BISERICA HARUL LA MITCHELL RIVER NATIONAL PARK

Tinerii de la Biserica Baptistă Harul, împreună cu fratele Daniel Catrința, au fost într-un camp la Angusvale care se află în partea de nord a Parcului Național, aproape de Mitchell River.

În perioada 5-8 Aprilie 2018 tinerii au petrecut un timp plăcut împreună, au avut părtășie din Cuvânt în fiecare seară. Activitățile din timpul zilei au fost canoe, înot, pescuit, volei, fotbal, și altele. Mesele au fost pregătite de tineri cu ajutorul fratelui Daniel Catrința.

ÎN ACORD NUMAI CU CRISTOS

David Wilkerson

Inima adevăratului mesaj al harului nu este o evanghelie permisivă, ci una care învață sfințenia!

„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Cristos” (Tit 2:11-13).

Potrivit lui Pavel, nu umblăm în har până când nu ne-am rupt de corupțiile lumești. Dacă nu ne străduim, prin puterea Duhului Sfânt, să ducem vieți evlavioase și neprihănite, așteptând venirea Domnului în fiecare moment de trezire, atunci nu cunoaștem harul lui Dumnezeu.

Prea mulți creștini doresc iertare - dar asta e tot. Ei nu vor să fie eliberați de lumea actuală, pentru că o iubesc. Ei sunt atașați de păcatele lor și nu doresc să renunțe la plăcerile acestei lumi. Așa că se agață de o doctrină care spune: „Pot să trăiesc așa cum îmi place - atâta timp cât eu spun că eu cred.” Din păcate, acești creștini nu vor să audă despre ascultare, pocăință sau lepădare de sine. Ei ar prefera să trăiască în această lume fără nicio restrângere.

Pavel scrie: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2). Trebuie să ne despărțim complet de această lume și să ne conformăm numai lui Cristos!

Isus ne îndreptățește prin credință pentru un scop - să ne încurajeze și să ne împuternicească să ne împotrivim diavolului și să biruim lumea, în puterea Duhului lui Dumnezeu. Da, Isus a murit pentru noi pentru ca noi să putem avea viață veșnică, dar a murit și pentru a ne bucura de eliberare în, și de această lume rea.

„[Isus Cristos] S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl” (Galateni 1:4).

MARE ATENȚIE...

Bob și Debby Gass (adaptare)

„Și iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa fariseului. A adus un vas de alabastru cu mir mirositor și stătea înapoi lângă picioarele lui Isus și plângea. Apoi a început să-l stropească picioarele cu lacrimile ei și să le ștergă cu părul capului ei; le săruta mult și le ungea cu mir.

Când a văzut lucrul acesta, fariseul care-L poftise și-a zis: «Omul acesta, dacă ar fi un proroc, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care se atinge de El: că este o păcătoasă»” Luca 7:37-39.

Această scenă s-a petrecut în casa lui Simon, un fruntaș al iudeilor. Simon era un om religios, interesat de ceea ce este bine sau rău și nu de situația oamenilor. În situația de față, din punct de vedere religios poate că avea dreptate, dar nu avea compasiune, milă, bunătate.

Domnul Isus „S-a întors spre femeie și a zis lui Simon: «Vezi tu pe femeia aceasta?...»”. Simon a văzut-o pe femeie ca pe o păcătoasă fără speranță. Dar Domnul nu a văzut-o așa. Domnul a apreciat jertfa ei și a cunoscut inima ei plină de dragoste, care se oferea împreună cu mirul mirositor. Domnul nu s-a uitat la trecutul ei plin de păcate, ci i-a oferit șansa intrării în Împărăția lui Dumnezeu. I-a văzut lacrimile sincere, a înțeles nevoile ei, și a declarat, spre mirarea tuturor celor prezenți în casa lui Simon: „Păcatele îți sunt iertate, căci ai iubit mult...”.

Mare atenție. Poate ești pocăit de ani mulți și ai uitat cum este afară, acolo de unde ai fost eliberat. Poate ți s-a împietrit inima și nu mai poți privi cu milă la cei care sunt pierduți și fără speranță; nu mai poți radia dragostea lui Dumnezeu. Mare atenție...

Am ajuns acasă pe la 5 după amiază. Aneta și Ruth, (o misionară coreeană care locuia cu noi), erau în panică; m-au luat pe sus de la ușă:

- Fratele tău a înnebunit, vrea să-i cumpărăm vin. Și iată că apare Viorel tocmai ieșit de sub duș:
- Sunteți nebuni de legat, nu aveți un strop de țuică în casa asta. Mi-a venit să râd. Fiecare, în felul lui, avea dreptate. I-am pus mâna pe umăr fratelui meu, l-am privit în ochi foarte serios și i-am spus:
- Mă duc să iau o damigeană de vin, ne îmbățăm amândoi și... ce s-o alege. Hai să mergem la cârciumă. Atunci am simțit Duhul lui Dumnezeu peste noi. Viorel s-a înmuiat și cu o voce blândă mi-a spus:
- Frate, nu am venit aici să-ți distrug viața și familia. Uite ce îți promit eu: trei luni cât am să stau la voi, nu voi bea alcool, nu voi fuma țigări, iar duminică am să merg cu voi la Biserică.
- Vioarele, îți mulțumesc, este o hotărâre bună. Dumnezeu să te ajute să te ții de promisiune. Astă seară Biserica se adună, vorbește un evanghelist din România. Eu cu Aneta și Gogu plecăm într-o jumatate de oră, vino cu noi.
- Vin, frate, doar să-mi aranjez freza, glumește el, că e tuns la *chellie*. Viorel este bucuros, degajat, Dumnezeu a început să lucreze, am simțit asta chiar atunci. A fost seara lui. Predicatorul era un prieten al tânărului păstor care de aproape un an păstorea Biserica Baptistă Română din Perth. Predicatorul era un om simplu, tânăr, scund de statură, slăbuț, dar plin de Duh. Mic, dar glas mare. Se ruga în genunchi, la pământ și striga cu lacrimi: „*Stăpâne, scapă-ne că pierim*”.
- E mic și deștept ca noi, remarcă cu modestie Viorel. Venim și mâine, frate, *combate* bine...

Evanghelizarea a ținut până duminică. Noi am lipsit vineri seara, era seara noastră de rugăciune. Ne adunam cam de un an un grup de păcătoși eliberați, câțiva bărbați, câteva femei, erau între noi și necredincioși care căutau Adevărul. Julius era conducătorul grupului, Paloș înregistra cântările. Venea și Vasile Turbatu, vechi prieten din *Sheparton*, Ștef și Ioana, o familie de adventiști, bătrânul Iacob, John Boboc, și alți credincioși și curioși, chiar și păstorul Bara a venit de câteva ori să se roage cu noi.

În acea vineri seară Viorel, fără să știe, l-a primit pe Dumnezeu. Iată ce s-a întâmplat. Tocmai ne ridicasem de pe genunchi și Julius voia să înceapă o cântare, când fratele meu a deschis gura și a vorbit:
- Acum 30 de ani eu începusem să merg la o casă de rugăciune, vecină cu noi, îți mai amintești frate?
- Îmi amintesc, râdeam toți de tine. Tu cântai în camera ta și eu cu tata beam țuică sub bolta de viță lângă puțul de apă. Tu cântai și noi, beți, râdeam de tine. Domnul să ierte acest păcat.
- Așa s-a întâmplat. Apoi eu am plecat la mare și am dat cu ochii de o... turistă și, gata cu pocăința. Au trecut 30 de ani și acum o iau de unde am rămas... Apoi s-a întâmplat o minune. Viorel s-a așezat la pian, a ridicat capacul și a cântat o melodie frumoasă pe care nu o mai auzisem niciodată. A cântat cu o voce nouă, frumoasă, acompaniindu-se la pian. Minune mare, n-a mai cântat Viorel la pian niciodată în viața lui.
- Nu te mira Costică, mă calmează Julius. De un an ne rugăm Domnului să-i amintească aceste cântări. Iată că am primit răspuns la rugăciuni. A urmat un studiu biblic maraton. În nopțile ce au urmat Viorel, nu a

dormit. Citea Biblia și o asculta la casete în același timp.

Într-o dimineață, la 4, mă scoală din somn. Îl întreb:
- Ce este cu tine, frate? El, foarte serios, răspunde:
- Poate numai împăiat...
- Ce împăiat, ce vorbești?
- Numai împăiat voi ajunge eu așa cum scrie aici... Deschide Biblia și începe să citească: „*Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă*”, sau: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt...*”. Eu am râs în toiul nopții:
- Măi frate, lasă-L pe Dumnezeu să te împăieze cu Duhul Sfânt și o să reușești. Nu te speria, ia-o mai încet.

În altă noapte, la fel, vine la mine:
- Scoală-te, scoală-te, am aflat...
- Ce-ai aflat, somnambulule?
- Am aflat de ce sunteți voi așa de deștepți, am aflat de unde le știți voi pe toate... De aici... mamăăă, și mie nu mi-a spus nimeni, auzi: „*Fugiți de curvie! Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său. Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt?*”. De unde să știu, ai? De unde să știu eu?! Frate, mi-am irosit viața pentru că n-am știut nimic, am crezut că sunt șmecher și m-am șmecherit singur.

Am încercat să-l liniștesc:
- Și eu la fel, frate, și sunt atâția alții ca noi. Trebuie să mergem să le spunem, prin cârciumi, pe străzi, prin închisori, prin spitale, prin case, peste tot...
- Eu, sare el speriat. Eu să mă duc să spun? Poate numai împăiat, ce vorbești tu acolo? Asta este treabă grea, cine o poate face?

Israel Folau este un creștin devotat și este un rugbist profesionist australian, care joacă pentru *Waratahs* în Super Rugby. Este căsătorit cu Maria Folau, jucătoare internațională de netball din Noua Zeelandă.

Israel Folau a afirmat pe Twitter că homosexualii vor merge în iad „*dacă nu se pocăiesc de păcatele lor și nu se vor întoarce la Dumnezeu*”. Aceasta a provocat o furtună adevărată, criticii acuzându-l pe celebrul rugbist australian că este insensibil și homofob. Aceeași controversă a apărut și anul trecut, atunci când Israel Folau a declarat căsătoria între o femeie și un bărbat ca fiind căsătoria cea adevărată.

Israel Folau se poziționează ca fiind persecutat datorită opiniilor sale pe care le-a exprimat cu privire la homosexuali. El a postat pe Twitter, duminică, versetul din Matei 5: „*Binecuvântați sunt cei care sunt persecutați pentru neprihănire: căci a lor este Împărăția cerurilor*”.

Orientul Mijlociu - atacurile coaliției conduse de Statele Unite în Siria?

În noaptea de 13 spre 14 aprilie 2018, o coaliție formată din Statele Unite, Marea Britanie și Franța a lansat un atac cu rachete asupra Siriei, în locurile unde se presupune că sunt depozitate arme chimice. Atacul vine ca răspuns la lansarea unor arme chimice asupra populației civile din orașul sirian *Douma*, în urma căruia au fost ucise 75 de persoane. Imagini oribile cu copii inconștienți sau care nu pot trage aer în piept au făcut înconjurul lumii.

Reacțiile pe care le vor avea Rusia, Iranul și Siria în următoarele zile vor fi hotărâtoare pentru escaladarea tensiunilor. Chiar dacă nu există consecințe imediate ale atacului lansat de Statele Unite și aliații săi, un lucru este cert: semințele războiului sunt adânc îngropate în solul sirian. Iranul își va continua eforturile de a-și amplasa o prezență militară la granița Israelului, în timp ce Israelul va continua să declare că va face tot ce-i stă în putință să prevină acest lucru. Iranul nu va face compromisuri în a-și atinge ținta, și nici Israelul. Având aceste lucruri în vedere, șansele ca o confruntare masivă în regiune să aibă loc în viitorul apropiat sunt din ce în ce mai mari.

Rugați-vă pentru Siria. Deși situația pentru populația civilă și în special pentru creștinii care au mai rămas în țară este disperată în afara capitalei Damasc, Dumnezeu are toate lucrurile sub controlul Lui suveran. Evenimentele din Siria, Israel și tot Orientul Mijlociu sunt în planul lui Dumnezeu pentru zilele din urmă. Rugați-vă ca Dumnezeu să întărească credința copiilor Săi care au rămas în Siria, și aceștia să fie o mărturie pentru cei rămași din comunitate. Rugați-vă ca Dumnezeu să dea înțelepciune liderilor lumii, ca să procedeze astfel încât să fie cât mai puține victime omenești.

PRĂJITURĂ CU NESS „ELVIRA”

savoriurbane.com

INGREDIENTE

Pentru blat:

6 albușuri
4 gălbenușuri
140 g. zahăr
140 g. nucă măcinată
50 g. făină
1 praf de sare

Pentru cremă:

250 g. unt nesărat
150 g. zahăr pudră
2 gălbenușuri
2 ouă întregi
1 linguriță de ness în 20 ml apă
100 g. nuci măcinate

Poftă bună!

MOD DE PREPARARE

Blat pandișpan cu nucă

Pentru blat se bat bine albușurile cu zahărul și cu un praf de sare, până se obține o spumă tare. Se adaugă apoi treptat cu grijă gălbenușurile bătute și făina. Cu o paletă se încorporează și nucile măcinate fin. Se tapetează o tavă cu hârtie de copt. Se poate folosi o tavă de 25x35 sau de 30x40, în funcție de cum doriți să fie blatul, mai gros sau mai subțire. Blatul se coace la 160°C, circa 15 minute, apoi se lasă la răcit. Se scoate din tavă pe un grătar și i se dezlipește foaia de hârtie de copt de pe fund ca să se aerisească bine aluatul.

Crema

Între timp se face crema. Se bat bine cele două ouă și cele două gălbenușuri rămase de la blat cu 100 g. zahăr pudră, până se obține o spumă. Se pune spuma de ouă la fiert pe aburi, până se îngroașă un pic. Se dizolvă ness-ul în apă fierbinte și se adaugă la crema de ouă, și se mai lasă un clocot. Apoi se pune crema la răcit, în apă rece și apoi la frigider. Crema trebuie să fie rece complet.

Se pregătesc și celelalte ingrediente pentru cremă. Nucile se prăjesc un pic într-o tigaie și apoi se macină.

Se scoate din frigider crema de ouă și se lasă să ajungă la temperatura camerei. Se freacă untul cu 50 g. zahăr pudră până devine spumos și se adaugă treptat câte o lingură din crema de ouă cu ness, amestecând scurt cu mixerul după fiecare tranșă. Este foarte important ca cele două componente (untul și crema de ouă și ness) să fie la aceeași temperatură. Dacă se taie crema, nu intrați în panică! ORICE cremă pe bază de unt se repară singură dacă o bateți cu mixerul (la viteză mare) chiar și 10-15 minute. Stați cu ochii pe cremă și vedeți cum redevine cremoasă. Explicația este simplă: prin mixare (frecare) untul se încălzește și se va îngloba complet, rezultatul fiind o cremă omogenă. Se adaugă nucile măcinate cu grijă, cu ajutorul unei palete.

Montare

Se unge crema pe blat, în strat generos.

Servire prăjitura cu ness și nucă

Pentru decor se poate folosi fie ciocolată amăruie rasă, fie glazură sau decor de ciocolată. Se taie dreptunghiuri, cât de-o îmbucătură sau mai mari. Prăjitura cu ness are un blat aerat și ușor, cu nuci, și o cremă fină și delicată. O combinație perfectă!

ANZAC DAY

La data de 25 Aprilie 2018, am sărbătorit Anzac Day. Ne-am amintit cu respect de tineri și tinere care au luptat la Gallipoli, sau în alte părți ale lumii. Mulți nu s-au mai întors la casele lor, jertfindu-și viețile pentru națiune.

Dacă acești eroi s-au jertfit în luptele cu dușmanii nației lor, iată că avem în Biblie o jertfă mai presus de oricare alta. Isus Cristos S-a jertfit, nu pentru prieteni, ci pentru dușmanii lui. El nu a murit pentru eliberarea unui grup de oameni, într-un război aparte, ci ne-a eliberat pe toți, de pretutindeni. El nu a murit ca să ne salveze de sub tirania oamenilor, ci ca să ne elibereze de sub boldul morții, ultimul inamic al umanității.

Eroii noștri au luptat, și lupta continuă, război după război. Lupta Domnului Isus - răstignirea și învierea glorioasă - a fost odată pentru totdeauna. Acesta este un motiv măreț de sărbătoare.

The Evangelists

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

No one in the world sells more real estate than **RE/MAX!**
Thinking of selling, buying or investing in real estate?
Give MARGARET a call for an obligation free, expert market assessment,

ALL SUBURBS!

Tipărește prin Revista Speranța

Oferim servicii de tipărire prin Revista Speranța la preturi rezonabile. Tipărește-ți orice materiale de reclamă, *business cards*, *flyers*, *newsletters* etc., pentru organizația unde lucrezi, prin Revista Speranța.

Se va face o estimare a costului și în același preț se include trimiterea prin poștă la orice adresă din Australia.

Pentru mai multe detalii:
[email AdrianBuzgau@gmail.com](mailto:email.AdrianBuzgau@gmail.com)

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor care pe parcursul anilor de apariție au sprijinit financiar și moral această lucrare. Dumnezeu să vă binecuvânteze, să vă ajute în toată activitatea, slujirea și dedicarea dumneavoastră.

Editor: Costică Oprănescu

CREȘTINII DIN ERITREEA - „Luna de miere cu Isus...”

Gabriella, o tânără creștină din Eritreea, care a fost interogată, torturată și ținută la izolare, niciodată nu s-a plâns de acele momente de persecuții, ci le-a considerat ca fiind „luna de miere cu Isus”.

„Iubirea lui Dumnezeu este mai puternică și ne obligă să ne închinăm Lui în ciuda pericolelor. Știm că există un risc, dar din cauza dragostei noastre față de Domnul, nu putem să ne oprim să ne închinăm lui Dumnezeu” mărturisește Ruth, o altă creștină din Eritreea.

Să ne rugăm pentru creștinii persecutați, pentru misionarii care duc Evanghelia în această țară, pentru oamenii neevangelizați din Eritreea, dar și pentru persecutori, pentru ca ei să-L întâlnească pe Isus.

<https://www.stiricrestine.ro>

Autor: Silviu Luncan

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

VASSPORUMB PHOTOGRAPHY

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

Ziua căsătoriei este o zi importantă în viața ta. Fă din această zi o zi de neuitat. Eu pot să-ți fiu de ajutor. Am fost ordinar ca *Minister of religion* și officiez căsătorii civile și religioase în Australia de peste 20 de ani.

Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com

A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititel, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion.

Our program is:
Tuesday to Sunday
9am - 5.30pm

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

FIE VOIA TA...

Traian Rabor

Dacă este voia Ta,
Te implor, Tată ceresc,
Ține-mă pe Calea Ta,
De ce-i rău să mă feresc.

Duhul Sfânt să mă-nsoțească,
Să mă-nvețe tot mereu
Cum să umblu în credință
Când drumul îmi este greu.

Să-mi țin ochii drept la țintă,
Să mă uit direct în sus.
Să mă scald în bucuria
Și în pacea lui Isus.

Să fiu plin de mulțumire
În nevoie sau belșug.
Să fiu sare și lumină,
Îndoiala s-o alung.

Niciodată să nu uit
Jertfa Mielului Ceresc,
Prețul de răscumpărare
Și harul duhovnicesc.

Cu iubire și-umilință
Să-Ți slăvesc Numele Sfânt
Mesager către mulțimea
Ce e-n goană după vânt.

Tu ești totul, cunoști toate,
Orice șoaptă, orice gând.
Te-așteptăm plini de nădejde
Ca să vii cât mai curând.

ALBUM Bisericele din Australia

